

Хубость-та сж двѣ голѣмы извиненіа, двѣ силны оправданіа въ таквызи искѣшеніа. Ты си робъ, ако согласиши, сичкото благополучіе на господаря ти е твое;—добрѣ, нъ какъ ще мож да сзгрѣшиш противъ Бога?“ Помысли, че любовь-та, коато ти подава, ако бы сѣ обхрижала на гнѣвъ, ты си изгбвенъ; ако не задоволиши желаніето ѿ, вой сѣ отъ клеветата ѿ; ако презрѣшиш чертога, чакѣй тьмницата. Сичко съмь премыслилъ, нъ „какъ ще мож да сзгрѣшиш противъ Бога?“ Я че невъзможно ли ти сѣ стрѣва? работата остава скрита, не та види никой, не та пыта никой. Знаѣ го това, нъ Богъ, коагто сѣдѣж, ма види, и ма сѣди. Прочее какво намислювашъ? нека ми сѣ разгнѣви, нека ма наклевети, нека ма хвърли въ тьмницата, нека ма осѣди на смърть, сичкыты тыѣ мож гы претърпѣ; нъ какъ выхъ мога да напсѣвамъ Бога моего? тѣи ми сѣ види съвсемъ невъзможно: „какъ ще мож да сзгрѣшиш противъ Бога?“ Христіане, Юсифъ сѣ благодари, да отпадне отъ честь-та си, да изгбви свобода та си, да тѣрне въ опасность живота си; и знаете, че единъ день, когато онаѣ похотлива жена, го намѣрила самичакъ, заловила го за дрехата, да го влече, а той си оставилъ дрехата, и извѣгналъ отъ грѣхъ тѣ, защото мыслалъ, че е невъзможно да напсѣва единъ человекъ Бога: „Какъ ще мож да сзгрѣшиш противъ Бога?“ Искамъ да рѣкж, че да напсѣва нѣкой Бога сз грѣха си е только голѣмо зло, цото сѣ вижда нещю невъзможно; невъзможно да поиска нѣкой да намрази одного Бога, който е достоинъ за безмѣрна любовь, и да поиска да сѣ намрази отъ одного Бога, който е безмѣрното благо. Нещю, което е по-тѣжко отъ самата мѣка (говори Божественный Златоустъ). „Бѣга бо ѡтчѣждѣніе, ѿ ѡтвращѣніе, ѿ тамъ чаемыхъ мѣкъ тѣжчѣе ѣсть падшемъ.“(1) Мѣка преди мѣката ли? и това не е ли едно безмѣрно зло? Язъ выхъ желалъ да ви дамъ да разберете, ако бы было възможно, какво нещю е тѣи безмѣрно зло. Богословіето нѣ учи, че Богъ, понеже има въ себе си естество цѣло свършено блаженството, не може да бѣде причастникъ на скзрѣь; нъ ако да можеше Богъ да сѣ наскзрѣи, скзрѣь-та, коато мѣ бы произвелъ грѣхъ тѣ на единъ человекъ, бы была по-голѣма отъ радость-та, коато мѣ производатъ сичкыты добродѣтели на только свѣты мѣжіе; сичкыты въздържаніа на только преподобны отци, сичкыты крѣви на только храбры мѣжници; и това

[1] Бесѣда 24 на Мат.